

“ଏବେ ନିର୍ବିଘ୍ନ ଏବଂ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହି ୧୦୮ ମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ବ୍ରହ୍ମମାବାଦ୍ଯକ ସମାନ ସମ୍ପଦନ୍ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ”

ଆଜି ସର୍ବଗକ୍ତିମାନ ପିତା ନିଜର ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଗକ୍ତିମାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଗକ୍ତି ରୂପକ ସମ୍ପଦତି ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେବେ ସର୍ବଗକ୍ତିରୂପକ ସମ୍ପଦତି ମଧ୍ୟ କେତେ ସହଜରେ ତୁମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଜାଣିଗଲ ମେରା ବାବା, ବାବା କହିଲେ ମେରେ ବଚେ, ଏତିକିରେ ହିଁ ସମ୍ପଦତି ଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକ ହୋଇଗଲ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିକଟରେ ସର୍ବ ସମ୍ପଦତି ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହୁଛି ତ ! ଏହି ନିଶା ରହୁଛି ଯାହା ବାବାଜୀଙ୍କର ସମ୍ପଦତି ତାହା ମୋର ସମ୍ପଦତି! ଏବେ ଚେକ୍ କର ବାବା ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ସର୍ବ ସମ୍ପଦତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ବି କମ୍ ଦେଇନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହି ସର୍ବ ସମ୍ପଦତି ଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହୁଛି ତ, ନା କିଛି କିଛି ରହୁଛି ଆଉ କିଛି କିଛି ରହୁନାହିଁ ? ବାପଦାଦା ତ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ସର୍ବ ସମ୍ପଦତି ସବୁବେଳେ ରହୁଛି ଏବଂ ତାକୁ ଯଥା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଛ ତ ? ଯଦି ମାଲିକ ହୋଇ ଅଦେଶ ଦେବ, ତେବେ ଯଥା ସମୟରେ ସମ୍ପଦତି ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ? ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ଚାରିଆଡ଼େ ବହୁତ ଭଲ ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ୭୫ ବର୍ଷର ଏହି ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଚାଲେଞ୍ଜ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା କି ହେଲା । ତେବେ ଚାଲେଞ୍ଜ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଗୀତ କ’ଣ ଗାଉଛନ୍ତି ? ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ ! ଏହା ସହିତ ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ପିଲାମାନେ ଚାଲେଞ୍ଜ ତ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଜ ଭିତରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକର ସଫଳତାର ସ୍ୱରୂପକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସମ୍ପଦନତା ଏବଂ ସଫଳତାର ସ୍ୱରୂପକୁ ଜାଣିଛ କାହିଁକି ନା ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ସବୁ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ସମ୍ପଦନ ତଥା ସଫଳତାର ମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲଣି ନା ଆଗକୁ ହେବ ? କାହିଁକି ନା ସୁଖମୟ ସଂସାରର ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସବୁପିଲାଙ୍କର ଫଳାଫଳକୁ ଦେଖିଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯେଉଁମାନେ କି ଆଧାର ମୂରତ ଅଟ, କେବଳ ଅଲପ କେତେ ଜଣ ପିଲା ନୁହନ୍ତି, ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚାଲେଞ୍ଜ ହେଲା ଯେ ଆମେ ସୁଖମୟ ସଂସାରକୁ ଆଣିବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟୁ ।

ତେଣୁ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ସୁଖମୟ ସଂସାରକୁ ଆଣିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସମ୍ପଦନ ଆଧାର ମୂରତ ହୋଇଗଲେଣି ? ବାପଦାଦାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଆଶା ରହିଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ସଫଳତାର ମୂରତ ହୋଇଯା’ନ୍ତୁ କିହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କର ସାଥୀ ହୋଇ ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ଏବଂ ବଡ଼ ଖୁସିର ସହିତ ଚାଲେଞ୍ଜ ମଧ୍ୟ କରିଛ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା କି ହେଲା । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର ବିଶ୍ୱ-ପରିବର୍ତ୍ତନର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନେ ସ୍ୱ-ସମ୍ପଦନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲଣି ? କାହିଁକି ନା ଯଦି ରାଜ୍ୟର ସ୍ୱାଧୀନା ହେଉଛି ତେବେ ପ୍ରଥମେ ତ ରାଜ୍ୟର ନିମିତ୍ତ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ନିମିତ୍ତ ହେବେ ତା’ପରେ ଯାଇ ଅନ୍ୟମାନେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇପାରିବେ । ତେବେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଆଉ କିଛି କମ୍ ରହିଛି । ସେବା ତ କରିଲ କିନ୍ତୁ ସେବାର ଫଳାଫଳ ରୂପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସାଥୀ କେତେ ଜଣ ବାହାରିଲେ ? ହିସାବ ବାହାର କର ଯେ ଯେତେ ଜଣ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେ ଜଣ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ! ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହସ ପାଇଁ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେବାର ଫଳାଫଳ ଉପରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ତୀବ୍ରତା ଆଣିବାକୁ ହେବ । ସବୁ ସମୟରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏତିକି ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଆଣ, ଖୁସି ବହୁତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବ୍ରହ୍ମମାକୁମାରୀମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ବହୁତ ରୁଚି ରଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପଦତି କେବଳ ବାବାଜୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମିଳିବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦରକାର, ସମୟକୁ ଜାଣିବା ଦରକାର, ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଜାଣିବା ଦରକାର, ତେବେ ଯାଇ ସମ୍ପଦତିର

ଅଧିକାରୀ ହେବେ । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି, ଏହିକଥା ରୁପିରେ ଆସିଲେ ଯାଇ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବେ ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ଅଧିକାରୀ ହେବେ ।

ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଗୀତ ଗାଉଛ, ଆମର ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଚାରିଆଡେ ଏହି ଶବ୍ଦ ଖେଳିଯାଉ । ଏବେ ବାପଦାଦା ଏହି ଫଳାଫଳ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି, ସେବା କରିବାର ଲାଭ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି, ମେହନତର ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି କିନ୍ତୁ ଏ ପରମ୍ପରା ବାବାଙ୍କ ପରମ୍ପରା ପହିଁଞ୍ଚି ନାହାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ଯୋଜନା କର । ବାବାଙ୍କର ପରମ୍ପରାକ୍ଷତା କିପରି ହେବ ? ରାଜଧାନୀରେ ରାଜସ୍ୱ କରିବାବାଲା ନିରବିଘ୍ନ ହେଲେଣି ତ ? ଏବେ ଯଦି ତୁମାମା ପରିବର୍ତ୍ତନର ସ୍ୱୀକାର ଅନ୍ କରିବ ତେବେ ତୁମେମାନେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ ? ଅଛ ତ ? ସ୍ୱୀକାର ଅନ୍ କରିବା ? କ'ଣ ଭାବୁଛ, ସ୍ୱୀକାର ଅନ୍ କରି ଦେବା ? ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ ? କାହିଁକିନା ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଇଥିବା ଦରକାର, ରାଜସ୍ୱ ଅଧିକାରୀ, ରାଜସ୍ୱ ପରିବାରୀ ଏବଂ ରାଜକୀୟ ପରଜା । ତେବେ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ତ କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ । ତେବେ ବାପଦାଦା ଆଜି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଫଳାଫଳ ପଚାରିଛନ୍ତି । କ'ଣ ଭାବୁଛ ? ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ବିନାଶର ସ୍ୱୀକାର ଅନ୍ କରିବା ପାଇଁ ଡେରି ଲାଗିବ ନାହିଁ । ତେବେ ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ି ବାଲା କ'ଣ କହୁଛି ? ଶକ୍ତିମାନେ କ'ଣ କହୁଛ ? ପାଣ୍ଡବମାନେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ? ଉତ୍ତର ଦିଅ । ପାଣ୍ଡବମାନେ ଉତ୍ତର ଦିଅ । ସ୍ୱୀକାର ଅନ୍ କରିଦେବା ? ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ ? (ବାବା ଆପଣ ତ ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି, ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଛି, ଅନ୍ କରିବା ପାଇଁ ତେବେ ସ୍ୱୀକାର ଅନ୍ କରି ଦିଅନ୍ତୁ) ତେବେ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ପଚାରିଛନ୍ତି ? କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କୁ ତ ରାଜସ୍ୱରେ ଆସିବାର ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମମାବାବାଙ୍କୁ ଆସିବାର ଅଛି । (ଏହିଠାରେ ରହି ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ମିଶୁଥିବୁ, ଏହା ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି) ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀ ରହିବାର ଜୀବନର ଅନୁଭବ କରିବା ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ତାହା ହେଲାଣି ? ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ ? କେବଳ ତୁମେମାନେ ନୁହେଁ, ପୁରା ରାଜଧାନୀ । ତୁମେ କାହା ଉପରେ ରାଜସ୍ୱ କରିବ ? ରାଜଧାନୀ ତ ଦରକାର ନା ! (ସମସ୍ତେ ସାଥୀ ଅଛୁ) କ'ଣ ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ? (ପୁରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି) ସମ୍ପଦନ ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ତ ? ଆରକ୍ଷା ସମସ୍ତେ ଭାବୁଛନ୍ତି, କିଛି କଥା ନାହିଁ ।

ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବାର ସ୍ଥିତି ଦରକାର । ବାପଦାଦା ଯେଉଁ ଦୁଇଟି କଥା କହିଥିଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ଲଗାଇ ପାରୁଥିବା ପିଲାମାନେ ଦରକାର, ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହୁ । ଯାହାକୁ ବି ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛ ସେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଶୁଣି ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଉପାଦାନ-ଉତ୍ସାହରେ ଆସିଯାଉ । ଏବେ ବାପଦାଦା ଏହି ଭଳି ଫଳାଫଳ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେବା ତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କର ବି ସେବା କରୁଛ, ଏକା ସମୟରେ ତିନି ରୂପରେ ଏବଂ ତିନୋଟି ବିଧିରେ ସେବା କର, ସେହି ତିନୋଟି ରୂପ ହେଲା ନିଜେଦିନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନୀ, ପାଠାରଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଲଭଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ଦେହୀ, ଏହି ତିନୋଟି ରୂପରେ ସେବା କର ଏବଂ ତିନୋଟି ରୀତିରେ ସେବା କର, ତାହା ହେଲା ମନ, ବାଣୀ, କର୍ମରେ ଏକା ସମୟରେ ସେବା କର, କେବଳ ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବାଣୀ ସହିତ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ସେବା କର ଏବଂ ମନ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଦରକାର । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବଶ୍ୟକତା ହେଲା ଏକା ସମୟରେ ସଂକଳ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ ମନର ବୃତ୍ତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମନୋବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ । ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସାରା ଜ୍ଞାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଥିବ ଏବଂ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଏଭଳି ସେବା କର ଯାହାକି ସେହି ଆତ୍ମାମାନେ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ନିଜର ଘରେ ପହିଁଞ୍ଚି ଯାଇଛୁ । ପରିବାରର ଅନୁଭବ ହେବା ଦ୍ୱାରା ନିକଟତମ ସାଥୀ ହୋଇଯିବେ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏବେ ଏକା ସମୟରେ ତିନି ରୂପରେ ସେବା ଏକାଠି ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କ'ଣ ହୋଇପାରିବ ? ହୋଇପାରିବ ? ହାତ ଉଠାଅ, ହୋଇପାରିବ ? ଏବେ ବାପଦାଦା ଫଳାଫଳ ରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ବାଣୀର ସେବା ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରିବାରର ସାଥୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ଲାଗିଯାଉଛି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସମୟର ଆହ୍ୱାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏବେ ଏଭଳି ସେବାକର ଯାହାକି ଏକା ସମୟରେ ତିନି ପ୍ରକାରର ସେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଉପାଦାନ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଆସି ପହିଁଞ୍ଚି ଯାଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଉପାଦାନ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି

ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ସମ୍ପଦନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ହେବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଯାହାକି ଅତିକମ୍ରେ ୧୦୮ର ମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିବ । କ'ଣ କରିପାରିବ ତ? ୧୦୮ର ମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ ତ? ପ୍ରସ୍ତୁତ ତ ? କାହିଁକି ନା ରାଜଧାନୀର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ତ ସେହିମାନେ ହେବେ ନା । ତେଣୁ ୧୦୮ ରତ୍ନତ୍ତକର ତାଲିକା ଏବେ ବାହାର କରିପାରିବ? ହଁ ଜୀ କହୁନାହିଁ କାହିଁକି ? ୧୦୮ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ, ତା' ପରେ ୧୬ ହଜାର ଯେଉଁମାନେ କି ୧୦୮ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀତ୍ତକର ସାଥୀ ହେବେ । ତା'ପରେ ସମସ୍ତେ କ୍ରମଅନୁସାରେ ରହିବେ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏବେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ, ସମସ୍ତକୁ ପାଖକୁ ଆଣୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି ଯେ ୧୦୮ର ମାଳା ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ, ବାପ ସମାନ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ତେବେ ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିବାଲା କୁହ, ୧୦୮ଟି ନାମ ବାହାରି ପାରିବ ? ହଁ କିମ୍ବା ନା କୁହ । ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଯେତେବେଳେ ସାକାରରେ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅନେକ ଥର ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଫାଇନାଲ ହୋଇପାରିନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତ ୨୫ ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏହି ୨୫ ବର୍ଷର ଜୟନ୍ତରେ କିଛି ତ ନବୀନତା କରିବାନା ! ତେବେ ଏହି ନବୀନତା କର ଯାହାକି ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ୧୦୮ର ଦାନା ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଯାହାକି ଗଣତି ହୋଇପାରିବ ଯେ ହଁ ୧୦୮ର ମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା । କାହିଁକି ନା ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ରାଜ୍ୟଅଧିକାରୀ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ତ ତୁମ ପଛରେ ରାଜ୍ୟର ସମ୍ପର୍କବାଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ବି ତ ଜାଗା ମିଳିବା ଦରକାର ନା ! ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର କହିବାର ସାରାଂଶ ହେଲା ଯେ ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୋତେ ବାବାତ୍ତକ ସମାନ ହେବାକୁ ହଁ ପଡ଼ିବ କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ତ ଶୁଣାଇ ସାରିଛନ୍ତି ଯେ ଅରାଜକ ହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ଅଛି । ତା' ପୂର୍ବରୁ ଅତିକମ୍ରେ ଯେଉଁମାନେ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ଜୋନର ମୁଖ୍ୟ ତଥା ସେଣ୍ଟରର ମୁଖ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ସାଥୀରେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟତମ ପାଣ୍ଡବ ସାଥୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ସେମାନେ ସେବା କେନ୍ଦ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ବିଶେଷ ଆଦର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ସେହି ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ସଂ-ପରିବର୍ତ୍ତନର ନମୁନା ବାହାରକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ନିଜକୁ ବାପ ସମାନ, ବ୍ରହ୍ମପାବାବାତ୍ତକ ସମାନ ଫଲୋ ଫାଦର କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ହାତ ତ ଏତେ ଉଠାଉଛ, ଯାହାକି ଖୁସି କରିଦେଉଛ । ଭଲ କରୁଛ । କିନ୍ତୁ ହାତ ଉଠାଇବା ସହିତ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ କର କାରଣ ଦୃଢ଼ତାର ଶକ୍ତି ବହୁତ ସହଯୋଗ ଦେଇଥାଏ ।

ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଖୁସି ଅଛନ୍ତି, ହାତ ଉଠାଇବାରେ ସମସ୍ତେ ବୁଦ୍ଧିବାନ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଦୃଢ଼ତାକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିବାନ ତ ଅଟ ନା, ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ପୁଣି ଦୃଢ଼ତା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ବଦଳି ଯାଉଛି, ଏମିତି ହୋଇଗଲା, ସେମିତି ହୋଇଗଲା । ଏପରି ହୋଇନଥିଲେ ସେପରି ହୋଇନଥାନ୍ତା । ଏହିଭଳି ବାହାନା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟ । ତେଣୁ ଏବେ ବାପଦାଦା କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ? ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମନ, ବଚନ, କର୍ମ, ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ପର୍କରେ ଯିଏବି ତୁମକୁ ଦେଖିବ, ଯିଏ ବି ତୁମ ସହିତ ମିଶିବ ସେ ଏହି କଥା କହିବ ଯେ ବାଃ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବାଃ ! ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗୁଛି ଏବଂ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଏବଂ ମିଳନ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖୁସି ମିଳୁଛି । ତେବେ ଆଜି ସମସ୍ତେ କ'ଣ ସଂକଳ୍ପ ନେଲ? ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ବ୍ରହ୍ମପାବାବାତ୍ତକ ସମାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ହେବୁ ନୁହେଁ, ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । କୌଣସି ବି କଥା ଆସୁ କିନ୍ତୁ କଥା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବାବାତ୍ତକ ଆଗରେ ରଖ । ତେଣୁ ଏବେ ଦୂରରେ ବସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଅତି ନିକଟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ବସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସବୁପିଲା ଯୋଜନା ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି । ଅମୃତବେଳାରେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ମିଠାମିଠା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ତ ଏତେ ମିଠା କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ବାବା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ଶୁଣି ସଂହା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜାଣିଛ ପୁଣି କ'ଣ ହେଉଛି ? ଯେତେବେଳେ କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେବାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁସବୁ କଥା ଆସୁଛି ସେଥିରେ କିଛି କିଛି ବଦଳି ଯାଉଛନ୍ତି । ଅମୃତବେଳାରେ ଯେଉଁ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ରହୁଛି ତାହା କର୍ମ କରିବାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବାରେ କିଛି କିଛି ବଦଳି ଯାଉଛି ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ଏବେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କାମ ଦେଉଛନ୍ତି, କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତ ଅଛନ୍ତି ! ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ । ହାତ ଉଠାଅ । ବାପଦାଦାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ରହିଛି ଯେ ଗୋଟିଏ ମାସ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଆଧାରରେ ବାପ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ କରିପାରିବ ? ଏକ ମାସ କରିପାରିବ ନା ଅଧିକ ହୋଇଯାଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ଏକମାସ ଦୃଢ଼ତା ପୂର୍ବକ, ଦୃଢ଼ତାକୁ ସାଥୀ କରି ବାବାଙ୍କୁ ସରବଦା ସମମୁଖରେ ରଖିବାକୁ ହେବ, ବରହମାବାବାଙ୍କୁ ସରବଦା ନୟନରେ ସମାହିତ କରି ରଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବରହମାବାବା ଯାହାକରିଥିଲେ, ମନ, ବଚନ, କର୍ମରେ ତାହା ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ । ଚାହେଁ ତୁମ ଭିତରୁ କେହି ସାକାରରେ ଦେଖିଥାଅ ବା ନ ଦେଖିଥାଅ କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ତ ଅଛି ନା ! କୌଣସି ବିକରମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା ଚେକ୍ କର ଯେ ବରହମାବାବାଙ୍କର ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ଥିଲା ତ, ଏହିଭଳି ବାଣୀ, ଏହିଭଳି କର୍ମ, ଏହିଭଳି ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ତ ? ପ୍ରଥମେ ଚିନ୍ତାକର ତା'ପରେ କର, କ'ଣ ହୋଇପାରିବ ? ଏଥିରେ ହାତ ଉଠାଅ । ଯଦି ହୋଇପାରିବ ତେବେ ଲମ୍ବା ହାତ ଉଠାଅ । ମାତାମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ବ୍ୟାୟାମ କରିବାର ଅଛି ନା ତେଣୁ ଲମ୍ବା ହାତ ଉଠାଅ । ଆଗବାଲା ମଧୁସ୍ତ ଉଠାଇବେ ନା? ସବୁ ମଧୁବନବାଲା ଏଥିରେ ନମ୍ରବର ଶ୍ରୀମାନ ହୁଅ । ଆଗରେ ଆଗରେ ମଧୁବନବାଲା ବସିଛନ୍ତି ନା । ମଧୁବନ ଭିତରେ କେବଳ ଶାନ୍ତିବନ ନୁହେଁ, ଯେଉଁମାନେ ବି ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଏକମାସ ନିର୍ବିଘ୍ନ, ପରତ୍ସେକ ସେଶ୍ଟର ମଧୁସ୍ତ ନିର୍ବିଘ୍ନ । ଗୁଜୁରାଟର ଟୀରମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଗୁଜୁରାଟର ଟୀରମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ହୋଇପାରିବ, ଏଥିରେ ଲମ୍ବା ହାତ ଉଠାଅ । ଏମିତି ଏମିତି କରନାହିଁ, ଲମ୍ବା ହାତ ଉଠାଅ । ହୋଇପାରିବ ? ଆରୁଛା ! ଶାନ୍ତିବନ ନିବାସୀ ହାତ ଉଠାଅ, ଅଳ୍ପ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବି ବସିଛ, ପଛରେ ମଧୁସ୍ତ କିଛି ବସିଛନ୍ତି । ତେବେ ମଧୁବନର ଯେଉଁ ଚାରି-ପାଞ୍ଚଟୋଟି ସ୍ଥାନ ରହିଛି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କରିବେ ତ ? ଯଦି କରିବ ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଦୁଇ ହାତ ଉଠାଅ । ଗୁଜୁରାଟର ଜିଜ୍ଞାସୁମାନେ ମଧୁସ୍ତ, ନିମିତ୍ତ ଟୀରମାନେ ମଧୁସ୍ତ, ନିମିତ୍ତ ଭାଲମାନେ ମଧୁସ୍ତ, ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଅ, କରିବୁ । ବଡ଼ ହାତ ଉଠାଅ । ପଛବାଲାଙ୍କର ହାତ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ, ଆରୁଛା ଗୁଜୁରାଟବାଲା ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ । ଗୁଜୁରାଟ ବାଲା ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି । ଅଧା ହଲ ତ ଗୁଜୁରାଟବାଲା ଅଛନ୍ତି । (ଏକା ଗୁଜୁରାଟରୁ ୧୫ ହଜାର, ବାକି ଅନ୍ୟମାନେ ୩ ହଜାର) ଗୁଜୁରାଟ ବାଲାଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଏବଂ ପରିବାର ତରଫରୁ ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ଏବେ ଯେପରି ତାଳି ମାରିଲ ନା, ସେହିପରି ୧ ମାସ ପରର ଫଳାଫଳରେ ଗୁଜୁରାଟ ନମ୍ରବର ଶ୍ରୀମାନ ହେବ ନା ! ବହୁତ ଭଲ । ଗୁଜୁରାଟବାଲା ଏବେ କମାଳ କରି ଦେଖାଅ । ଏହି ଗୋଟିଏ ମାସର ଫଳାଫଳରେ ନମ୍ରବର ଶ୍ରୀମାନ ହୋଇ ଦେଖାଅ । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନମ୍ରବର ଶ୍ରୀମାନ ହେବାର ଅଛି । ମଧୁବନ ବାଲା ନମ୍ରବର ଶ୍ରୀମାନେ ଆସିବ ନା, ହାତ ଉଠାଅ । ଯାହାବି ହୋଇଯାଉ, ଯେମିତି ବି ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଯାଉ, ପରିସ୍ଥିତି ତ ଆସିବ, ମାୟା ମଧୁସ୍ତ ଶୁଣୁଛି ନା, ତେଣୁ ମାୟା ନିଜର ରୂପ ତ ଦେଖାଇବ କିନ୍ତୁ ମାୟାର କାମ ହେଲା ଆସିବା ଏବଂ ତୁମର କାମ ହେଲା ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା । ଏମିତି ହୋଇଗଲା, ସେମିତି ହୋଇଗଲା, ଏଭଳି କେହି କହିବନାହିଁ । ଆସିବ, ହେବ, ଏକଥା ତ ବାପଦାଦା ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଶୁଣାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ମାୟା ମଧୁସ୍ତ ଶୁଣୁଛି, ସେ ମଧୁସ୍ତ ବହୁତ ଚତୁର ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ମାୟା ଯେତେ ଚତୁର ହୋଇଥାଉ ତୁମେମାନେ ତ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନଙ୍କର ସାଥୀ ଅଟ ନା, ମାୟା କ'ଣ କରିବ । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଦୂରଦୂରାନ୍ତରେ ପିଲାମାନେ ଟି.ଭି ରେ ମଧୁସ୍ତ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନମ୍ରବର ଶ୍ରୀମାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କେହି ବି ଦ୍ଵିତୀୟ ନମ୍ରବର ହେବ ନାହିଁ, ପ୍ରଥମ ନମ୍ରବର, ଆରୁଛା!

ବାପଦାଦା ଏବେ ସବୁପିଲାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଶୁଣାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ନିଜେ ମଧୁସ୍ତ ନିର୍ବିଘ୍ନ ରୁହ ଏବଂ ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିବାବାଲାଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ ନିର୍ବିଘ୍ନ କର । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଖେଇ ଆଣ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତି ବାପଦାଦା ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତି । ଏବେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ନିଜର ରାଜ୍ୟକୁ ଧରା ପୃଷ୍ଠକୁ ନେଇ ଆସ । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସବୁ ପିଲା ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି, ଶେଷ ନମ୍ରବରର ପିଲା ମଧୁସ୍ତ ପ୍ରିୟ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ଦୁର୍ବଳ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ଦୁର୍ବଳ ଉପରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଦୟା ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧୁସ୍ତ ଯେମିତି ବି ସ୍ଥିତିବାଲା ହୋଇଥାଉ, ସ୍ଵାଭାବବାଲା ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଆମର ହିଁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ, ଯେପରି ବାବା ଆମର, ସେହିପରି ପରିବାର ମଧୁସ୍ତ ଆମର, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସ୍ଵାଭାବ ସଂସ୍କାରକୁ ନଦେଖି ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ସହଯୋଗ ଦିଅ, ସଦ୍ଭାବନା ଦିଅ, ଶୁଭଭାବନା ଦିଅ, ଆରୁଛା ! ସମମୁଖରେ ବସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବା ଦୂରରେ ବସି ଦେଖୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ନିଜ ସମମୁଖରେ ଦେଖି ଦୃଷ୍ଟି ମଧୁସ୍ତ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧୁସ୍ତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅରୁଛା !

ବରଦାନ:- ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦାନ ଦେଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନବାନ ଭବ ।
ଯେଉଁମାନେ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ଦାନ ଦେଇଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମାଷ୍ଟର ନଲେନ୍ଦ୍ରଫୁଲର
ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ମୂଲ୍ୟ ବହୁତ ହୋଇଥାଏ ।
ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଗୋଟିଏ ପଦ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଆତ୍ମା ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହୋଇରହିଥାନ୍ତି,
ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ଭିତରେ ସାରକଥା ରହିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଖୁସି ମଧ୍ୟ
ମିଳିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ସମ୍ପଦତି ଭରପୂର ରହିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ
ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ହର୍ଷିତ ରହିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବାଣୀ ଦିନକୁ ଦିନ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ
ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ । ବାଣୀର ଦାନ ଦେବା ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ବାଣୀରେ ବହୁତ ଗୁଣ ଆସିଯାଏ ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ଯଦି ସ୍ଵରାଜ୍ୟର ମାଲିକ ହେବ, ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପଦତିର ଅଧିକାର ମିଳିଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଈଶ୍ଵର:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍ଵରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର । ତୁମେମାନେ ମାଷ୍ଟର ଦାତା ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ସନ୍ତାନ
ଅଟ, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଆସିବା ଦରକାର ଏବଂ ମନ ଭିତରେ ଉତ୍ସାହ ରହିବା ଦରକାର ଯେ
ଆମର ଆତ୍ମା ଭାଇମାନେ ଅଳ୍ପ କାଳର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ଏଣେ ତେଣେ ଭଟକିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ଦାତାଙ୍କର
ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଏବଂ କରୁଣାର ଦୃଷ୍ଟି ପକାଅ । ମହାଦାନୀ, ବରଦାନୀ ତୁଅ । ଚମୁକୁଥିବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ
ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ ଦିଅ ।